

Fandím v golfu jistě míře ležérnosti

Investiční skupina Natland spravující v současnosti aktiva v hodnotě přes 6 miliard korun, dva plnohodnotné golfové resorty na Zbraslavi a ve Vnoři plus driving range na Rohanském ostrově pod hlavičkou Prague City Golf a Asociace golfových hřišť. Co všechny jmenované subjekty spojuje? Jedno jméno: Tomáš Raška. Zakladatel a majitel společnosti Natland působící především na českém a slovenském trhu už od roku 2002. Do portfolia jeho skupiny patří i všechny tři golfové areály a v roce 2024 se Tomáš Raška stal prezidentem Asociace golfových hřišť (AGH). Téma rozhovoru tak bylo v podstatě dané...

Když se „člověk zvenku“ podívá na činnost skupiny Natland, může se normálnímu smrtelníkovi lehce zamotat hlava, když zjistí, že spravujete aktiva za mnoho miliard korun.

Jak do toho zapadá golf?

Byznys Natlandu je rozdělený do tří částí. Jednou jsou nemovitosti, druhou vertikálu tvoří finanční služby a financování korporátních zákazníků a třetí částí jsou investice do firem. Když vidíme příležitost financovat nebo spolufinancovat nějaký projekt, případně je příležitost se podílet na změnách či transformaci, jsou to přesně aktivity pro nás. Takže z principu to platí i pro golf. Když jsme kupovali od původních majitelů Zbraslav, byla to komplikovaná věc sama o sobě. Navíc se k tomu přidaly povodně, které tehdy hřiště zaplavily.

Později jste přidali i Víně...

Ani v tomto případě to nebylo zcela bez komplikací. Resort jsme kupovali z konkursu postupně po částech. Je důležité říct, že vnímáme golf jako integrální součást resortů pro aktivní lidi, pro aktivní trávení volného času, v tomto případě v oblastech na jihu Prahy na Zbraslavi a na severu Prahy, tedy ve Víně. Naše vize je taková, aby to nebylo čistě golfové

Je přirozené, že území, na kterém hospodaříme – pokud sečteme obě hřiště, tak na 240 hektarech v Praze – je determinováno golfem. Nesporně tam není možnost, že bychom na stejném místě postavili vedle koncertní arény nebo něco, co je v konfliktu s tím, jak golf funguje. Na druhou stranu je to místo, do kterého můžeme přirozeně přitáhnout další aktivity, které mohou golf doplňovat. Nevidím žádný důvod, proč by to tak nemohlo být. Bojujeme s tím, aby to nebyla snobská hřiště, kolem nichž stavíme jakousi pomyslnou zeď.

Jak se vám to daří? Právě snobská pověst golfu je totiž leckdy překážkou v jeho rozvoji...

Tak to je. Vidíme to i v Asociaci golfových hřišť. To jsme si jako majitelé hřišť bohužel vybudovali v předchozích dekáдах a teď tím trpíme. V obcích, kde působíme, vynakládáme extrémní snahu na to vysvětlovat lidem, že hřiště a areál nejsou uzavřené, že to není jen čistě golfová klubová záležitost, že to není místo, kam nemohou přijít, a že to není zábava jen pro bohaté a sport, který si nemohou dovolit. Naopak říkáme, že je to skvělá aktivita, kterou si mohou vyzkoušet. A když

„Naše vize je taková, aby to nebylo čistě golfové hřiště obehnané plotem, s velkým parkovištěm pro luxusní auta, ale aby se z lokalit stala místa, kde bude golf sportem pro všechny, staré, mladé, aktivní, pro rodiny. A my postupně doplňovali ke golfu další aktivity, aby tam mohli lidé trávit volný čas.“

hřiště obehnané plotem, s velkým parkovištěm pro luxusní auta, ale aby se z lokalit stala místa, kde bude golf sportem pro všechny, staré, mladé, aktivní, pro rodiny. A my postupně doplňovali ke golfu další aktivity, aby tam mohli lidé trávit volný čas. Je to pro nás standardní finanční investice. Investice do aktivního trávení volného času. Na tom se chceme podílet.

Natland je úspěšná společnost. Jejím cílem je podnikání, investice a samozřejmě i zisk. Od řady golfových manažerů ale slýcháme nářky, že častěji bojují spíše o přežití. Jak tohle jde dohromady s filozofií vašeho podnikání?

to přeženu, tak mohou přijít v teniskách se třemi holemi, zahrát si šest, devět jamek, zajít na driving nebo si dát kávu či skleničku v restauraci. Golf je úžasný v tom, že se při něm mohou sejít tři generace najednou. To je to, co chceme podporovat.

Jak se vám to daří?

Řekl bych, že postupně ano. Něco jiného máme na Zbraslavi, něco jiného ve Víně. Přinášíme různé aktivity. Vybudovali jsme dětské hřiště, trasy pro běh nebo pro kola, malou farmu, kam chodí školy a děti mají kontakt se zvířaty. Je to místo, kde jsou crossfitová hřiště, kam si mohou lidé přijít zacvičit, potkávat se mezi sebou. ►

Společnost Natland dávala Zbraslavi dnešní podobu dlouhých dvanáct let.

Totéž platí pro restauraci nebo klubovnu, chcete-li. Jsem přesvědčený, že tahle otevřenost pomáhá resortu jako celku. A také ekonomicky, protože golf, ať se nám to líbí, nebo ne, je vysoce sezonní. Sezona trvá zhruba sedm měsíců, ale rok jich má dvanáct. Nesporně to není takový byznys. Ale platí, co říkáme, že pokud jsou někde stoprocentně zaměřeni jen na golf, pak za těch sedm měsíců a při cenách, které jsou, nelze stabilně ekonomicky utáhnout těch měsíců dvanáct. Proto postupem času přecházíme na letní či zimní režim a s nabídkou aktivit trávení volného času, které pomohou překlenout přechodné období.

Můžete nám oba případy více přiblížit?

Na Zbraslavi jsme přes dvanáct let. Když se podívám na dobu předtím, kdy byl celý resort v nájmu, kdy všechny činnosti od akademie až po driving byly zase někde úplně jinde ve vlastnictví, klubovna měla zase jiného majitele, tak je za tím „převzetím“ Zbraslavi strašně moc práce, a ještě víc investovaných peněz. Postupem času jsme museli být schopni vybudovat novou klubovnu, zároveň jsme věděli, že do stejného místa budeme muset přestěhovat i driving, což znamenalo postavit nový, aby byl hned u hřiště.

Zbraslavi to bylo 12 let. Spolklo to spoustu velkých investic, jak časových, tak schopností lidí a peněz.

V jakém stavu je Zbraslav dnes?

Musím říct, že dnes považuji Zbraslav za kompletně doinvestovanou. To, co se tam děje každý rok, už považuji spíš za evoluční kroky, ale revoluci už máme za sebou. Loňská sezona byla první plnohodnotná bez nějakých zásadních omezení. Ty roky předtím museli členové akceptovat a omluvit, že hřiště bylo z velké části staveniště. Ale je to příroda a s tím nic neuděláte. Chce to svůj čas. Ale loňská sezona byla už první plnohodnotná.

Musím říct, že dnes považuji Zbraslav za kompletně doinvestovanou. To, co se tam děje každý rok, už považuji spíš za evoluční kroky, ale revoluci už máme za sebou. Loňská sezona byla první plnohodnotná bez nějakých zásadních omezení.

Ještě s dovolením zůstanu u obou vašich resortů. Nejprve jste dali dohromady Zbraslav, kde v jisté době panoval téměř válečný stav. Poté jste zachránili i Vinoř, která po letech připrav už skoro začínala zarůstat a hrozilo, že upadne v zapomnění. Jak náročné to byly záchrany?

Dá se říct, že tohle je DNA Natlandu. Jsme finanční investor. Takových je samozřejmě kolem nás víc, ale to, co nás odlišuje, jsou, jak říkáme, vyhrnuté rukávy, ochota a zapřítlost se do věcí zapojit.

A abychom se z toho zázemí pro klienty dostali ke hřišti, k jedničce a osmnáctce, museli jsme přestěhovat a postavit pět dalších jamek. Schytávali jsme za to často od lidí bídu, protože když je někdo na něco zvyklý, takové změny zrovna neví. Pro nás to byl tak trochu vyšší princip. Aby na hřišti všechno fungovalo, jak má. Abyste měli jedno parkoviště, klubovnu, driving včetně dalších tréninkových ploch a z nich přístup k jedničce a osmnáctce. To vše byly procesy, které zvlášť v Česku trvají poměrně dlouho. V případě

I ve Vinoři dlouho hrozilo, že místo dlouho očekávaného nového přírůstku mezi golfovými hřišti zůstane jen průšvihový nedokončený projekt. Dnes je to ale resort, který si během dvou let získal mezi hráči velkou oblibu. Jak moc tohle potěší?

Zase to byl konkurs (Původní provozující firma byla v úpadku.), v němž jsme původně neuspěli v soutěži o hřiště, ale uspěli pouze v soutěži o klubovnu. Pak probíhaly diskuse, jednání, vše pokračovalo dál, a nakonec jsme vykoupili i nedokončené hřiště. Podařilo se nám ho dostavět, navíc v extrémně rychlé době, k čemuž nám pomohla i řada původních dodavatelů, kteří byli na původní projekt napojeni a věděli, co dělat. Vše ale bylo hodně ztížené kvůli problémům původního

Vinoř si za kratičkou dobu svého působení získala velmi rychle příznivce.

managementu. Je rozdíl, když něco stavíte od nuly a máte vše pod kontrolou. To je výrazně jednodušší, než když přicházíte v nějaké fázi stavby, původní dodavatelé jsou stresovaní, že nedostali zaplacené, a naštvaní na původní vlastníky, nemáte dokumentaci. Na konci se ale vše podařilo. Hřiště se podle mě povedlo. Z mnoha úhlů pohledu – z pohledu turnajů, soutěží i negolfových akcí. Roste i hotelová část resortu, která má další velký potenciál.

O Zbraslavi jste říkal, že ta je už kompletně doinvestovaná. Jak je na tom Vinoř?

Ve Vinoři ještě pracujeme s plány dalších investic do hřiště i dalšího zázemí. Platí to především pro úpravy bankrů. S významnou investicí počítáme i do prostoru kolem klubovny a do výstavby wellnessové části resortu. Do prostoru při příjezdu

Vedle dvou plnokrevných golfových resortů máte ještě i driving na Rohanském ostrově v pražském Karlíně. Jaké plány máte s Rohanem a má vůbec tenhle golfový ostrůvek téměř v centru Prahy šanci přežít obrovský stavební boom v téhle části metropole?

Rohan je časově omezená záležitost. Snažíme se bojovat o to, aby se na golf nahlíželo pozitivně. Je tady ale magistrát, vlastník pozemků, který má nějaké své rozvojové plány tohoto území. A strategické plány vlastníka musíme respektovat. Zároveň máme i zpětnou vazbu od řady developerů, kteří na území Karlína mají své aktivity. Myslím, že golf tady má silnou cílovou skupinu. Je tu tréninková plocha, kam můžu dojít za pět minut pěšky, nemusím nikam dojíždět autem. Pro místní spádovou oblast je to výborná akti-

města, velké aglomerace. Být na místě do deseti minut, s holemi, bagem, odpálit padesát, sto míčků, dát si sprchu a vrátit se třeba zase do práce. Nebo po práci zajít s kamarády na večeři. Neznamená to nutně, že golf musí být vaším sportem číslo jedna, ale může to být sport pro aktivní lidi. Pracovně říkáme, že Rohan je to místo, kde si golf zamilujete poprvé, nebo znovu. A pokud se tak stane, je přirozené vědět, že potom mohu jet na sever či jih Prahy a tam si zahrát na plnohodnotném hřišti.

Takže občasné úvahy z předchozích let, že by na Rohanu mohla vzniknout devítka, jsou mimo hru?

Myslím, že to není reálné. V tomto případě bych souzněl s myšlenkou, že na tomhle místě by byl prostor pro golf velmi omezený. Věřím, že má smysl driving se širší nabídkou aktivit. Přidat k tréninkovým možnostem ještě i zábavnou část a přivést ke golfu lidi, kteří tenhle sport neznali, ale tady by ho mohli objevit.

Všechny tři resorty jsou „schované“ pod hlavičkou Prague City Golf. Co z toho mají vaši členové?

Velmi často se stává, že jste někde členem, ale trpíte tím, že hrajete pouze na jednom hřišti. U nás si člen může vybírat z hodně pestré nabídky. Naše balíčky jsou zaměřené na to, co každý hráč vyhledává. Jestli víc trénuje a chce víc času strávit s trenérem a mít levnější drivingové míče, nebo jestli je víc fanatik do hry a může si potom vybírat z několika balíčků, které mu umožní si poskládat hry za skvělých podmínek.

Chceme zastupovat hřiště a hájit jejich zájmy, zlepšovat podmínky pro provozování golfu, ať už ekonomicky či mediálně. Také propojovat a podporovat členy mezi sebou, protože každý je dobrý v něčem jiném.

do areálu bychom chtěli ve spolupráci s městskou částí a developery přinést ještě další sportovní aktivity. Jiné než golf, ale golf doplňující. Hřiště pro míčové sporty, pro individuální i týmové hry. Tak, aby se tohle místo stalo sportovním centrem pro tu část Prahy od Letňan až po Satalice a Kbely na druhé straně. Nahrává tomu i velmi dobrá spolupráce s místními městskými částmi.

vita, před prací, přes polední pauzu nebo po práci. Naše vize je taková, že se budeme muset uskromnit s místem, ale že kompromis se dá najít. Třeba s využitím technologií, které do golfu vstoupily. Naši snahou je, aby tady golf měl místo dlouhodobě, třeba v menším rozsahu a ten menší rozsah nahradit technologiemi. Jsem přesvědčený, že takové zóny jako driving, jsou přesně to, co máte mít uvnitř

Nedá mi to nezeptat se, je tohle ko- nečný počet golfových resortů pod vaší správou?

Věřím na synergie, sdílení, ale na úspěch takové spolupráce nemusíte jiná hřiště vlastnit či kupovat. Potřebujete podobně smýšlející lidi, kteří si to společně odpracují.

Několikrát jste už zmínil Asociaci gol- fových hřišť, jejímž prezidentem jste se stal. Jaký smysl a postavení má po- dle vás AGH na české golfové scéně?

Uvědomil jsem si, že tady není subjekt, který hájí zájmy a potřeby majitelů a provozovatelů golfových hřišť, subjekt, který by je navzájem propojoval. Přitom golfová infrastruktura je naprosto klíčová, aby nějaký golf vůbec existoval a aby bylo kde hrát. Proto si občas mohla leckterá hřiště připadat jako otloukánek. Je tady Česká

a kde budou členové, kteří vlastně tvoří základ ČGF? No, nebudou. Pravdou je, že AGH už nějaký čas existuje, ale cíle, které měla, tak úplně nesměřovaly k tomu, co mám v hlavě já.

Prozradíte, kam chcete směřovat AGH?

S kolegy jsme se shodli na několika základních cílech. Chceme zastupovat hřiště a hájit jejich zájmy, zlepšovat podmínky pro provozování golfu, ať už ekonomicky či mediálně. Také propojovat a podporovat členy mezi sebou, protože každý je dobrý v něčem jiném. Někdo má skvělou návštěvnost hřiště, někdo je silný ve využívání nových technologií, někdo má zaměstnance z jiných zemí, někdo má zpracovanou eventovou oblast, jiný zase zvládá multisportovní aktivity. Zkrátka každý v něčem prošlápl

projektu se okamžitě zapojilo přes dvacet hřišť a mohou se přidávat i další. Podařilo se nám jako pilotní projekt nastartovat centrální nákup drivingových míčů. Byli jsme schopni oslovit globální dodavatele a výrobce po světě. Má to velmi zajímavé ekonomické efekty pro zapojená hřiště. Nejsou to miliony, ale jsou to desítky tisíc korun pro každé hřiště, což je fajn. Neskončíme jen u toho. Tenhle model může fungovat i při nákupu techniky, hnojiv a dalšího vybavení, třeba i při nákupu tréninkových setů pro hráče, kteří začínají. Nevzniklo to ale tak, že bych já něco rozhodl, ale po diskusi s lidmi jako například Honza Kastner z Čeladné, nebo oba Martinové z Ypsilonky a další, kteří ty věci testovali. To je ten princip, fungovat jako komunita, třeba se i pohádat, ale pořád vše tlačit dopředu.

Na jaké další projekty se chcete zaměřit?

Pracujeme intenzivně s Czech Turismem, abychom dali víc důrazu na incoming. Golfová turistika, to je živá voda pro golfová hřiště. Během léta není úplně komfortní hrát na jihu, takže se snažíme přivést golfisty sem k nám. Zatím jsou to malé kroky, ale extrémně jim věříme a děláme vše proto, aby golfová turistika ještě víc ožila. Pro letošek máme v hlavách projekty hracích karet na spolupracujících hřištích pro hráče, kteří nehrají pouze na jednom hřišti, ale rádi cestují. Pracovně i soukromě. A co je důležité, peníze, které dokážeme ušetřit, nebo vydělat, či přinést, se na konci budou dělit mezi členská hřiště.

Zmínil jste hřiště a lidi, se kterými spolupráce funguje skvěle. Najdou si tací, s nimiž spolupráce drhne?

V tomhle musím říct, že jestli někdo apriori nechce, a můžou v tom být třeba i osobní animozity vůči mně, že někomu lezu do zelí, není to racionální. Moje ambice není vydělávat na úkor někoho. Na všech setkáních říkám, že naše síla může být v našem spojení. Základ je, aby se dařilo celé infrastruktuře, která má velký potenciál. Jestli má vznikat víc golfistů, tak v tom je infrastruktura klíčová. V principu jako Tomáš Raškovi je mi jedno jako vlastníkovi hřišť nebo jako prezidentovi AGH, kde ti golfisté vzniknou. Jestli v Líšnici, ►

Golfová turistika, to je živá voda pro golfová hřiště. Během léta není úplně komfortní hrát na jihu, takže se snažíme přivést golfisty sem k nám. Zatím jsou to malé kroky, ale extrémně jim věříme a děláme vše proto, aby golfová turistika ještě víc ožila.

golfová federace, česká PGA, organizace greenkeeperů, ale to „peklo“ – zaměstnání, vodu, hnojiva, všechny možné evropské limity, české standardy, růst nákladů, změny počasí, zákazy během covidu a po něm, změny chování lidí, to si vždycky – že to tak řeknu – vyžere golfová infrastruktura. Lidé kolem mají pocit, že se má jen investovat a zlepšovat, ale z jakých peněz? Pro lidi to má být nějaký způsob obživy, ale nesporně to nemá nic společného s charitou. Stručně řečeno, to hájení našich zájmů jsem nikde neviděl, a to pro mě byl jistý impuls.

Impuls, abyste aktivně vstoupil do AGH?

Dá se to tak říct. My jako hřiště nemáme soupeřit proti sobě a mezi sebou, nemá to být boj o cash flow, nemá to být vůbec boj. Místo toho máme spolupracovat. Vytvářet podmínky, aby mohla fungovat celá infrastruktura a vše na ní závislé. Kde budou trenéři trénovat, kde budou hrát golfisti, kde se budou hrát turnaje, kde se lidi zamilují do golfu, kde se bude tvořit reprezentace, kde bude hrát mládež

cestu a naší ambicí je postupně se posunovat. Není na to zase až tolik času, protože já řídím firmu, další jsou třeba manažeri ve svých resortech. Ale myslím, že se vše postupně malými krůčky zlepšuje. Hledáme řešení, vyměňujeme si informace a má to obrovský potenciál.

Dosud ale byla činnost AGH tak tro- chu neviditelná, nenápadná...

Hodně nenápadná. Moje ambice jsou vždycky větší. To je moje vlastnost, že jsem stále nespokojený, že stále koukám, co a jak dělat jinak a lépe. Ale řekněme, že se podařilo sestavit prezidium AGH, které funguje. Nemáme žádného centrálního mesiáše, pracujeme v regionech a s kolegy se každý měsíc setkáváme, sdílíme a vyměňujeme si informace.

Jsou už nějaké první konkrétní výstupy?

Podařilo se nám restartovat projekt Zelená pro juniory. Je to malá věc, ale podařilo se nám ji rozjet ve spolupráci s ČGF. Byli jsme schopni projekt velice rychle nastavit, vykomunikovat a představit. Do

v Hradci Králové nebo v jižních Čechách. To je jedno. Jestli se stanou golfisty, dřív nebo později přijedou na turnaj, nebo si jen tak zahrát i jinam. A přivedou s sebou své kamarády. A to je to důležité. Tady není prostor si závidět, naopak je třeba zahodit ega bokem a makat. Máme zapojení ve všech regionech s výjimkou západních Čech. Jsem hluboce vděčný kolegům, většinou manažerům resortů, za to, že máme mítinky online pravidelně v sedm hodin ráno, protože od osmi už makají. V tom mají můj velký respekt. Tuhle činnost máme všichni ne-

zbývá méně času, což je v kontrastu s časovou náročností golfu jako takového. Přicházejí jiné sporty, aktivity. Během covidu, kdo prodával kola, byl in, s odstupem několika let si ti samí prodejci stěžují, že se kola neprodávají. To jsou ale cykly. Pravda je, že golf a jeho časová náročnost je něco, co ho komplikuje. Cenová úroveň se posunula, leckdy klesla. To není špatné, když chcete přivést nové hráče, především mladé. Ale je třeba udělat víc. Ještě víc golf otevřít, zneformálnit ho, aby byl víc „casual“. Nehrát celou osmnáctku pět hodin, ale třeba jen šest jamek.

zahrál pár svých oblíbených formátů texas scramble s kamarády na devět jamek. Za mě to jsou skvělé modely, které rozšiřují klasickou nabídku. Je fajn mít fanatické golfisty, kteří odehrají stovky kol, ale stejně důležité je podporovat lidi, kteří si zahrají jen pár her a třeba jen na šest nebo devět jamek. A navíc nehrají ani na výsledek. I na to se chceme zaměřovat.

Takže nejste proti hrát třeba jen devítky, případně 12 jamek?

Vím, že tohle není myšlenka jen nás, co hrajeme málo a pereme se s nedostatkem času. Tohle téma se řeší i na úrovni médií. Golfisté hledají svůj koncept. Vím, že v Česku jsou lidé, co chodí šest, devět jamek, pak si zajdou na pivo. Za mě má být v golfu jistá míra ležérnosti, pokud to není oficiální turnaj. Taková, co nespojuje, drží jistá pravidla, ale přebije průměru upjatosti, která spoustu lidí nebaví. Myslím, že tohle je fajn trend a fandím mu.

Vím, že v Česku jsou lidé, co chodí šest, devět jamek, pak si zajdou na pivo. Za mě má být v golfu jistá míra ležérnosti, pokud to není oficiální turnaj. Taková, co nespojuje, drží jistá pravidla, ale přebije průměru upjatosti, která spoustu lidí nebaví. Myslím, že tohle je fajn trend a fandím mu.

placenou, protože věříme, že má smysl. Podařilo se nastartovat konstruktivní diskusi i s ČGF a PGA, která zaštiťuje trenéry, a tahle spolupráce může přinášet ekonomické výhody všem. Velmi dobrá spolupráce funguje s Kamilem Pečenkou a greenkeepery. To jsou kroky, které se zatím nemonetizují, že by z toho padaly nějaké obrovské peníze, ale ten posun a otevření se už jsou vidět.

Lehce jste se o tom už zmínil, jak se posunuje a mění spolupráce s ČGF a také s PGA?

Všechno bych si dovedl představit rychlejší. Mám to z byznysového světa v sobě, ale všechno tak rychle nejde. Mám dobrý pocit z toho, že jsme schopni se konstruktivně bavit, naslouchat si, hledat kompromisy. Spoustu zajímavých témat zaznělo i při hovorech se zástupci PGA, s Honzou Merglem.

Nakolik vás zneklidňuje, že v posledních letech několik golfových hřišť zmizelo, přesněji řečeno ukončilo provoz?

Myslím, že to není konečný stav. Trh se vyvíjí. Vidíme, kam se posunuly částky za členství. Už to dnes není sto tisíc a víc. Ani vysoké desetitisícové částky. Doba se mění a vyvíjí se všechny segmenty. Nejen golf. Doba se také zrychluje, na všechno

Co vám v golfu udělalo největší radost?

Radost mi udělalo, že z dat, která máme, nám roste počet odehraných kol. Týká se to nejen našich resortů, ale většiny napříč republikou. Golfisté chodí a hrají. Máme lehký nárůst členů, ale myslím si, že potenciál jejich růstu je ještě větší. V tom je před námi ještě hodně práce. V tomto směru je klíčové úzké spojení s ČGF, AGH a členských subjektů. Musíme vytvořit podmínky společně. Je to něco, čemu se chci letos věnovat, abychom čas a úsilí směřovali tam, kde je reálný růst. Mám velkou radost, že v regionech se ujal setkávání manažerů resortů, kteří spolupracují. To je signál, že ve spojení budeme silnější.

Ted' se s dovolením obrazně řečeno vrhnu na vás. Co vy a golf?

Přiznávám, že jsem nikdy nebyl nadšený golfista. Vychází to z toho, že jsem měl i jiné sportovní aktivity. A navíc, jsem spíš sprinter než vytrvalec. V době, kdy jsem hrál asi nejčastěji, jsem to měl nastavené tak, že prvních devět jamek na turnaji jsem odehrál slušně, od desítky jsem začal sledovat, kde co lítá, jak kdo hraje, takže dalších šest sedm jamek bylo hrozných a pět hodin jsem byl pryč. Pak se narodily děti a musel jsem si vybrat, kam svůj čas nasměrovat. V té chvíli jsem golf pověsil na hřebík. Předloni a loni jsem si

Tak nevím, jestli v duchu toho, co tady už zaznělo, se mám ptát na váš nejlepší golfový výsledek?

Můj nejlepší výsledek je, že jsem si byl loni párkrát zahrát. (smích) Myslím, že jsem rány ani nepočítal. Přiznávám, že i v době, kdy jsem hrával častěji, jsem byl velice průměrný hráč a dotáhl jsem to na handicap kolem třiceti.

Jaké je vaše oblíbené hřiště?

Měl jsem vřadycky a mám rád Olšovky v Karlových Varech. Mám to hodně spojené s krajinou, ve které je hřiště usazené. Mám rád hřiště, která do krajiny přirozeně zapadají, kde jsou stromy, příroda. Vedle Olšovek také Ostravici, Kaskádu a další.

A máte nějaké vysněné hřiště, kde byste si chtěl zahrát?

To ani ne. Mám spíš lidi, se kterými chci hrát a hraju rád. Klidně to budu „drbat“ na nějaké obyčejné devítce, ale důležité je, že se při tom pobavíme a zasmějeme.

Když mluvíte o lidech, máte nějaký svůj vysněný flight?

Určitě bych ho dal dohromady. Ale myslím, že ti, co mě znají, vědí, s kým hraju rád. ■

ZA ROZHOVOR DĚKUJE ALOIS ŽATKULIAK

FOTO: ARCHIV TOMÁŠE RAŠKY